

ARCHIVE COPY

Please return.

Outreach

Armenian Apostolic Church of America
138 East 39th Street, New York, New York 10016

Volume XXII No. 3, November - December 1999

Հ Ա Ռ Ր Հ Ա Ւ Ո Ր Ն Ո Ր Տ Ա Ր Ի Ե Ի Ս Ո Ւ Ր Բ Ծ Ն Ո Ւ Ն Դ HAPPY NEW YEAR AND MERRY CHRISTMAS

**Առաջնորդ Արքայապետ Հոր
Օշական Արքեպիսկոպոսի
Ծննդյան Պատգամը**

**ՀԱՏԸ (4492),
ՔՐԻՍՏՈՍՆԱՆ (2000),
ՀԱՏ ՔՐԻՍՏՈՍՆԱՆ (1699)**

*«Որովհետև սուրբ Աւետարանը
«բարեկամ կը նայանք եւ որ-
պէս մայր՝ առաջնական եկեղեցին»:*

(Եղիշէ)

Միլիոնավոր մարդոց կեանքին մէջ 2000 թուականը նուազագոյնը ըսել պիտի տայ բաներ, որոնք միջնա-հիմա կ'ըստինքն այլ կերպերով եւ այլ բովանդակութիւններով: Վստահաբար նորութիւններ չկան երկրա-գունդի ֆիզիկական երեւոյթին մէջ, ի բաց առեւալ բնութեան ազդեցութեան, որոնք բնական են, բայց շատ բան կայ աշխարհի հոլովոյթին մէջ. կան հարցեր՝ բարոյական, ընկերային, տնտեսական, եւլն., որոնք նոր հասկացողութիւններ կը ստանան, դրական եւ ժխտական, եւ որոնք անհրաժեշտ է որ շեշտուին, եւ նոր հազարամեակի սկիզբին դիտենք աշխարհը, բնութիւնը եւ մարդկեր յատուկ բնկիւններով, որոնք միշտ ալ յայտնուած են համագումար, հաւատքի, փորձառութեան եւ շատ յանախ շահերու նամբով:

Հայ մարդն ալ մէկն է այն միլիոնաւոր անձերէն, որ 2000 թուականը պիտի թեւակոխէ, անոր մէջ տեսնելով իր անցեալը, ներկան եւ ապագան:

Անցեալին մէջ ամենէն առաջ պիտի տեսնէ իր ազգային ծառը, որ ըստ մեր պատմագիր Խորենացիի, դրախտաւայրին մէջ սնկուցեալ 4492 տարիներ առաջ: «Փոքր ածու» ֆիզիկապէս շատ չնեղացաւ, բայց իր հոգեւոր ու մշակութային արժեքներով խորացաւ, ուր մեր ցեղին սերմերը արդիւնք տուին, կեանք առին՝ կեանք տալու համար հայու առաքինութիւններով ու ստեղծագործ տաղանդով հարստացած մեր ժողովուրդի գաւակներուն: Հայկեան ազատութեան աստուածատուր տեսչով ու պայքարով սկսաւ մեր կեանքը եւ ընտանեկան սրբութեան, հաւատարմութեան եւ նուիրումի ազնուական գագաւմներով հաստատուեցան հիմքեր մեր ազգի բերդին: Ստանամանիկին մէջ ալ գիտցանք քաղեր հաց շինել, պարկեշտութեամբ ապրիլ, յարգալից մեղով ուրիշին նկատմամբ: Այս յարգանքը ինչքէ չզօրացուց մեր ազգային նկարագրին եւ գիտակցութեան մէջ: Ատիկա խորանալով

ծնունդ տուաւ անսահման համբերութեան առաքինութեան, որ մեր ամենէն զօրաւոր գէնքը եղաւ, որովհետեւ համբերութեան ընդմէջէն ծնունդ տուաւ գոյատեւելու յայտը եւ յարթանակելու ամբակուտ կամքը: «Կը պարծենանք նաեւ մեր նեղութեանց մէջ, գիտնալով որ նեղութիւնները մեզի համբերութիւն կու տան, համբերութիւնը՝ տակունութիւն, տակունութիւնը՝ յայտ, իսկ յայտը երբեք ամօթով չի ձգեր, որովհետեւ Աստուծոյ սէրը տեղ գտած է մեր սիրտերուն մէջ»: (Հռոմ. 5: 3-5):

2000 թուական: Ծննդեան յիշատակ Աստուծոյ մարդեղութեան, յայտնութիւնը Աստուծոյ մարդոց միջեւ, մարդոց հետ: Քրիստոնէական կրօնիկն յայտարարութեան տարեդարձն է 2000 թուականը, երբ Աստուած ուզեց դէպի իրեն տանող նամբան բանալ եւ մանաւանդ ուզեց ցայտ ալ կերպերն ու մտածումները իրմով փրկութեան արժանանալու: Ծանր եւ պատասխանատու կանչ մըն է դէպի իրեն, որովհետեւ զինք ունենալու համար պէտք է ընդունիլ եւ գործադրել այն բոլոր պատուիրանները, որոնց մղումը իր սէրն է, իր բարութիւնն ու ներդրումները գագաւմը: Օրէնքի պարտադրանքը չունիմք անպայման՝ իրեն պատկանելու համար: Ազատ կամքի մղումով կրնանք երբեք իրեն, պայմանաւ որ «մարդոց միջեւ համարութիւնը» ըլլայ ամենէն զօրաւոր ապրումը մեր մարդկային փոխ-յարաբերութեան եւ անսակարկ վստահութիւնը աստուածային իր միջամտութեան: Այո՛, մարդոց միջեւ եւ մարդոց հետ եղաւ Աստուած 2000 տարի առաջ: Սակայն իր բարոյութեամբ պահանջեց մեզմէ որ մեր մէջ ըլլալու համար մենք ալ գտնուինք իր մէջ: Աստուծոյ եւ մարդու միութիւնն է ատիկա, որով աշխարհի բեռը կը դառնայ թեթեւ, մարդոց հետ յարաբերութիւնը կը դառնայ քաղցր եւ դէպի Աստուած մեր երթը՝ կը դառնայ փրկութեան միակ նամբան: 2000 տարի շարունակ բարոյացեալ իր Աւետարանը: Անոնք որ ընդունեցին զինք, անոնց իշխանութիւն տուաւ իր որդիները ըլլալու (Յովհ. 1: 12), անոնց վերապահելով այն կեանքը որոնց յարիւնակեցանութիւնը յայտնեց իր յարութեամբ:

Քրիստոսի հետեւիլը մարդկային հասկացողութեամբ խաչ է. ի՛նք իսկ հաստատեց այս նշմարութիւնը: Իրեն պատկանելու, իրաւ աշակերտ դառնալու նախապայմանը այդ խաչը շար. էջ 2

WHO IS JESUS CHRIST?

This article is from a book by His Holiness Catholicos Aram I, Son of God, Son of Man (Antelias, 1999), pages 11-21, translated by the Armenian Religious Education Council (AREC) of the Eastern Prelacy.

"Who is this man?" was a mind-tormenting question for people during the earthly ministry of Jesus Christ. Some had come to know him as the son of Mary and Joseph, a simple and pious couple living in the city of Nazareth. Others, and particularly his disciples, looked at him with astonishment and at times even with doubt. Jesus knew all too well the existing uncertainty about his identity in the minds of people. One day, while alone with his disciples, He posed a question to them, saying: "What do the people say about me and who do they say that I am?" The disciples replied saying that "Some say John the Baptist; others, Elijah; still others, that one of the ancient prophets has arisen." Turning to his disciples, Jesus says, "Who do you say that I am?" Peter immediately answers by saying, "The Christ [Messiah] of God" (Luke 9:18-20).

Volumes, enough to fill huge libraries, have been written about Christ. Extensive studies and profound interpretations have been made - starting from the Church Fathers to contemporary theologians - about the various aspects of the person and ministry of Christ. However, the "Christ-mystery" remains the same. Theology, through revelation, attempts, and will always attempt, to understand and explain the Christ event. However, it is only through the power of faith that it is possible to truly know Jesus Christ, like Apostle Peter's testimony of faith.

As in the past, christology in contemporary theology as well has a central place. In reality, Christian theology is Christocentric in its approach and mindset. In other words, all theological issues are one way or another connected to the incarnation and to the mystery of the saving work (economy) of the Son of God.

from above 'This is my beloved Son' (Matthew 3:17), and the Holy Spirit descended upon Him in the form of a dove. He was tempted by Satan and defeated him. He preached salvation to men. He labored in body, fatigued, hungered and thirsted. Then He came voluntarily to suffer. He was crucified and died in the body, but remained alive in the Divinity. The body was placed in the tomb, united with the Divinity, and in the spirit He descended into hell without being separated from the Divinity. He preached to the spirits, destroyed hell, and freed the spirits. Three days later He rose from the dead and appeared to the disciples.

"We believe that our Lord Jesus Christ ascended to heaven with the same body and sat at the right hand of the Father. We believe also that He will come with the same body and with the glory of the Father to judge the living and the dead, and all people will be resurrected."

Let us now try to understand, as much as possible, the person and the work of the incarnate Son of God.

A clear, simple, and complete description of the person and mission of Christ is given in the Profession of Faith of our Church.

"We believe that one of the three persons, God the Word, who is begotten of the Father before all ages, in time descended into the God-bearer [Mother of God], Virgin Mary, taking of her blood [i.e., of her substance] united it with His Divinity, staying nine months in the womb of the pure Virgin. And the perfect God became perfect man with soul, mind and body. He became one person, one prosopon, and united one nature. God became man without changing and without alteration. He was conceived without seed and was born without corruption. As His Divinity is without beginning, so is His humanity without end. For Jesus Christ is the same always, yesterday, today and forever' (Hebrews 13:8).

"We believe that our Lord Jesus Christ walked about on earth. After thirty years He came to be baptized. The Father bore witness

Son of God
Jesus Christ was the Son of God who one day by the will of His Father became incarnate in the manger in Bethlehem. Therefore, Christ, as Son of God, existed before His incarnation. The Apostle John says that "In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God" (John 1:1). The same Apostle affirms in his letter: "He who was with the Father and was revealed to us" (1 John 1:3).

Therefore, God the Son is one of the three persons of the Holy Trinity. The Church has formulated her faith about the Holy Trinity in the following way:

(Continued on page 2)

շար էջ 1-էն

վերջնական է, որ իր մէջ կ'ամփոփէ ամբողջական նուիրում մարդկութեան հանդէպ, ցուակից դառնալով տկարին ու աղքատին, օգնելով կարիքաւորին, համբերելով անարգանքին ու դառնութեան: Իսկ ասոր վարձատրութիւնը: Ի՞նչը ըլլալը: Յարութեամբ վայելք իր արքայութեան:

Ու մեր պարտականութիւնն է քաղաքի ասիկա: Մեր պարտաւորութիւնն է ապրիլ ու գործադրել ասիկա: Այն ատեն Քրիստոս կ'ըլլայ մեր մէջ, մեմօ իր մէջ: Եւ այսպիսով նըշմարքան միութիւնը Աստուծոյ եւ մարդուն, որուն համար ինք աշխարհ եկաւ: «Բանը մարդ եղաւ», որպէսզի իր փառքը տեսնենք եւ իրեն հետ օր մը փառաւորութիւն: 2000 տարի պէտք է չկայ այս նշմարութիւնը տեսնելու համար: Մարդուն տրուած կեանքի կարճ տևողութիւնն ալ բարարաբ է այդ պատուին արժանանալու՝ իր փառքին մէջ:

1699 տարի հայ-ֆրիստոնեայ: Մէկ տարի պակաս է, այդ քիւր ամբողջացած եւ բելադրական տեսնելու: 1700ամեակի սեմին, կ'երբանք հո, պատմական այնպիսի թուական մը, երբ ազնիւ հայը իր վրայ վերցուց Քրիստոսի անունը, դարձաւ Քրիստոսակը, ֆրիստոնեայ: Որքա՞ն նմանութիւն կայ հին հայուն, նախ քան Քրիստոսի յայտնութիւնը, եւ ֆրիստոնեայ հայուն՝ անոնց ունեցած հոգիի թռիչքին եւ մտքի ստեղծագործութեան մէջ: Հեթանոսական մեր հաւատարմութիւնը, մեր չաստուածները արդէն իսկ իրենց մէջ կը կրէին ֆրիստոնեական կրօնի առաքինութիւնները, կրակից տեղ լոյսը պաշտելով, ֆիզիքական գեղեցկութեան փոխարէն մայրութիւնը պանծացնելով: Հին լոյսը յախտնական Արեւով փոխարինելով պէտք էր, ազգովին Աստուծոյ որդիութիւնը խոստովանելով պէտք էր, որոնց համար մեր ազգի պատմութիւնը լուսազոյն վկայութիւնն է խոստովանութեան, նահատակութեան, հաւատարմութեան եւ ստանց ֆարմով՝ յարութեան:

Հայ-ֆրիստոնեան ընդունելով ետ ֆրիստոնեութիւնը որպէս պետական կրօն, ինքզինք, իր իսկութիւնը, բնաւորութիւնն ու կենցաղը ձեռնկերպեց Աստուածաշունչի պատկերացումով: Իր բնութեան արդէն իսկ մաս կազմող առաքինութիւնները ստացան միւռոնի օրհնութիւնը, գանձի ֆրիստոնեայի պայծառութեամբ նախադասելու, իր ամենօրեայ կեանքին մաս կազմելու, հաց ու ջուր դառնալու: Աւետարանով սնանեցանք, Քրիստոսով ինքնութիւն առինք եւ ասիկա դարձուցինք մեր կեանքի ֆարմ, ապրելու եղանակը, ստեղծագործելու մղիչ ոյժը: Զանազէ հայը իր անցեալով, մշակոյթով եւ ժառանգութեամբ բնորոշելի: Այնտեղ միշտ պիտի գտնէ մեր հաւատքը, Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ ծառայական կերպին մէջ արտայայտուած:

Այնպէս ինչպէս ամէն մէկ հարագատ գաւաի կը բերէ իր ծնողներուն նմանութիւնը, նոյնպէս ալ մենք եղանք հարագատ գաւաի Քրիստոսի, անոր Աւետարանը դաւանելով մեր հայրը եւ անոր եկեղեցին՝ հայ եկեղեցին՝ մեր մայրը: Ասանցմով գորացանք, ասանցմով պայքարեցանք, ասանցմով դիմացանք եւ ասանց հաւատարիմ մնալով պիտի ընդունինք յարութեան ու յաղթանակի կեանքը:

Եւ ահաւասիկ 2000 թուականը կրկին մեզ կը մղէ մտածելու Քրիստոսի քերթած աւետիսին, խոստովանելու եւ անոր կողմէ որդեգրուելուն մասին: Մեր մտածումները երբի թուա-

նշաններով ջանացինք կեդրոնացնել - 4492, 2000, 1699: Եւ էականը այն է, որ երբեքին կեդրոնը 2000 թիւն է, Քրիստոսը, որ մեր ալ կեանքին կեդրոնը եղած է եւ պէտք է ըլլայ: Այլապէս ի՞նչ յատկանշական իմաստ ունի 2000 թիւը: Եթէ Քրիստոս չէ մեր կիզակտը, որմէ առաջ կայինք եւ որմէ ետք իրմով եղանք, մեր անձնը եւ հաւատական կեանքը կը պարպուին Աւետարանի երկնքի հացէն եւ կեանքի ջուրէն, որ իջաւ մեզի համար եւ ինքզինք կը բաշխէ մեզի՝ առանց սպառելու:

Քրիստոսն առաջ 4492, Քրիստոսն ետք 1699:

Իսկ ինք Քրիստոս՝ կեդրոնը - 2000:

Իրաճնեմ գայն մեր ամենօրեայ հացը եւ կեանքի կեդրոնը:

V. Rev. Fr. Yeghishe Manjikian Assumes the Pastorship of North Andover Church

On Sunday, December 12, 1999, Very Rev. Yeghishe Manjikian was officially installed as the new pastor of St. Gregory Church of North Andover. The day also marked the 29th anniversary of the church.

His Eminence Archbishop Oshagan Cholyan, prelate, accompanied by Jack Mardonian, Esq., Chairman of the Executive Council arrived North Andover on Saturday evening and celebrated the Divine Liturgy the following morning. During the Liturgy the Archbishop ordained four acolytes.

Following the Divine Liturgy a banquet was held, during which the new pastor was formally introduced to the community.

Father Manjikian was born in Kessab, Syria, in 1942 and was named Ara at his baptism. He received his elementary education in Beirut, Lebanon and in 1956 was admitted to the Armenian Theological Seminary of Antelias. He was ordained deacon in 1960 and upon graduation from the Theological Seminary in 1963, he was ordained celibate priest and renamed father Yeghishe.

After a one year teaching career at the Seminary and Mardigian elementary school of Antelias, in 1964 he was invited to New Julfa, Iran to teach at the Armenian Studies program of Isfahan State University. His tenure at the Isfahan University lasted for ten years.

In 1974 father Yeghishe came to U.S.A. and for two years attended the Armenian Studies Program at Columbia University. In 1976 he moved to California and assumed pastoral and teaching duties in the communities of Montebello, Encino and Fresno respectively. In 1981 he was elevated to the rank of Dzakrakuyin Vardapet by Coadjutor Catholicos Karekin II of Cilicia.

In 1983 Father Yeghishe was appointed Catholicos Vicar for the Diocese of Cyprus, where his tenure lasted for 14 long years, until 1997. In 1997 he returned to U.S.A. and was assigned to the pastorship of St. Gregory the Illuminator Church of Vancouver, Canada.

Father Yeghishe is the author of many articles and several books. During the past 15 years he has also been active in ecumenical circles, serving in a number of committees of the Middle East Council of Churches and the World Council of Churches. He is fluent in several languages, including Armenian, English, Persian and Greek.

(Continued from page 1)

"We believe in the Holy Trinity, one nature and one divinity, not three gods, but one God, one will, one kingdom, one dominion, creator of all things visible and invisible" (Profession of Faith).

This means that in the Holy Trinity there are not three divinities or beings with three different centers of activity. The Trinity is one and undivided unity in three. It is such a unity where, as Patriarch Ormanian says, "Neither does the unity deny the trinity, nor does the trinity deny the unity" (Deghik Asdvadzapanoutian, 52).

Bearing in mind that God in His revelation appears to human beings as Trinity and that the revelation of God is self-revelation, where the revealer and the revealed is the same God, therefore, the same God is also three and one in Himself.

The three persons of the Holy Trinity - the Father, the Son, and the Holy Spirit - are different from each other in their properties and in their manner of being and acting. The distinctiveness or identity of each person lies in his differences vis-à-vis the other persons. Their inner inter-relationships as well are based on the distinctiveness of their persons and action. Thus, the Father is unbegotten and is without beginning. The Father is Father because He is the cause - the cause of the begetting of the Son and of the procession of the Spirit. The Son is born from the nature of the Father without flesh and from the beginning. The Spirit proceeds from the Father. There was not a time when there was the Father only and when the Son and the Spirit were not in existence. Father, Son and Spirit have always and eternally been together, and have acted together in different modes and responsibilities. Father, Son and Spirit are co-essential and co-substantial and co-equal. The order of their priority is connected only to their specific functions and to their inter-relationships.

The Incarnation of Son of God

As we pointed out, the Son of God exists eternally with the Father and the Holy Spirit. And one day the Son of God became incarnate in Bethlehem and was revealed to the world.

According to the testimony of the gospels, the only-begotten Son of God was born of the Holy Virgin Mary, in the manger of Bethlehem. The birth of Jesus occurred under miraculous circumstances. A pious Jew by the name of Joseph living in the city of Nazareth was engaged to Mary, also a pious Jew. One day the angel appeared to Mary and revealed to her that she will give birth to the Son of God, the awaited Messiah. And that is how it happened. Indeed, the life and the mission of Jesus, the miracles he performed, the main events of his life, and finally his crucifixion, resurrection and ascension - all these are recorded in detail in the gospels. Concerning the birth of Christ, however, it is imperative to bear in mind the following.

1. Jesus was born from Mary, being conceived of the Holy Spirit. In other words, there is absolutely no human intervention in the birth of Jesus. This truth is foundational for the Christian faith, and since ancient times it has been stressed with special significance by all churches. According to the teachings of the Roman Catholic Church, St. Mary, Mother of God, in her turn is also born through an immaculate conception from St. Anna. The Armenian Church, as well as the Orthodox and Protestant Churches, do not accept this view.

2. Christ is born from St. Mary, the Mother of God, as a perfect man, by taking upon himself all the properties of human nature except for the sin of Adam.

3. St. Mary Mother of God became the chosen of God, from whom God took His flesh. Mary became God-bearer [Mother of God, Asdvadzadzin, Theotokos], in other words, the woman who gave birth to God. And as such, she has her modest place and role in Christ's salvific mission. In the early years of church history, heretics tried to negate the role of St. Mary by saying that God cannot be born from a human being, and they designated her as anthropotokos [Mother of man, Martadzjin]. The Church, however, powerfully opposed them by reaffirming the testimony of the Gospel concerning St. Mary, the Mother of God.

The Person of Christ

The gospels portray Christ as God-man. Christ first appeared to people as a man, like all men, living with men, eating, walking, rejoicing and weeping. However, through the miracles that He performed, His immediate circle of disciples saw the presence of God in Him.

Speaking about the presence of the divine and human natures in Christ, St. Nerses Shnorhali says: "As a man he was nurtured by milk; as God he was glorified by the angels. For thirty years He walked about the earth until the fullness of human stature; as a man He was baptized by the servant (John the Baptist); and as the Son of the Most High, He was witnessed by Satan, and as God, He defeated the tempter. As a man he hungered, thirsted, slept, wept and fatigued according to human law. As God, he performed wonders and miracles; He showed divine power" (Sahmank Havado).

It is essential, however, to stress that in the New Testament the person of Christ is depicted as one person, God and man at the same time. In the New Testament it is never spoken about Christ as man and Christ as God separately, but always together. When Christ as God performed miracles, the man was always present there, and vice versa.

The main christological issues until the fifth century focused on two concerns: 1) The divinity of Christ - in other words, how God, while remaining perfect God, became also perfect man. 2) What form and expression did the inner inter-relationship of the divine and human natures of Christ have?

Of all the heretical movements in the early centuries of Church history, Gnosticism was the most powerful, which doubted the incarnation of Christ. Gnostics regarded matter as a source of evil; and therefore, the incarnation of Christ, being God's participation in matter, was unacceptable; Christ appeared as a man, but He did not assume human nature in its totality and fullness. From this position emerged a heretical thinking, which in Church history is known by the name of Docetism. The Church was naturally going to oppose such modes of thinking because they jeopardize the doctrine of salvation - which is based on Son of God's total appropriation of the complete human nature. The Gnostic movement was followed by Adoptionism and Subordinationism, which were also anathematized and rejected by the Church as heresy.

During this early period of Church history, there were two christological schools of thought known by the names of Antiochian and Alexandrian. Their central concern was the inter-relationship between the human and divine natures of Christ. To preserve the totality and integrity of the two natures of Christ and the distinct properties of each, the Antiochian thinking put the emphasis on the duality of the two natures of Christ. On the other hand, the Alexandrian christology stressed with great significance the unity of the person of Christ, having the divine nature as the center of gravity.

Thus, on the one hand, the strong emphasis on the unity of human and divine natures of

(Continued on page 4)

OUTREACH

A publication of the Armenian Apostolic Church of America Eastern United States and Canada 138 E. 39th Street, New York, NY 10016 Tel: (212) 689-7810 Fax: (212) 689-7168 E-mail: prelac@armprelacy.org Web page: www.armprelacy.org

Archbishop Oshagan Cholyan, Prelate

Iris Papazian, Editor Mardiros Minas-Haftvani, Business Manager

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly, with the exception of a combined summer (June, July, August) issue by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, 138 E. 39th Street, New York, NY 10016. Unsolicited manuscripts are welcome: please include a stamped, self-addressed envelope. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor. Printed in the United States of America. Periodical rate postage paid at New York, NY 10016. Postmaster: Send address changes to OUTREACH, 138 E. 39th Street, New York, NY 10016. ISSN: 10643087

Archbishop Oshagan Visits the New Ambassador of Armenia

On Wednesday, December 8, 1999, His Eminence Archbishop Oshagan Choloyan, Prelate of the Eastern United States and Canada travelled to Washington D.C. and accompanied by Archpriest Khoren Habeshian, pastor of Sourp Khatch Church of Bethesda, MD paid a courtesy visit to His Excellency Armand Guiragossian, the newly appointed Ambassador of the Republic of Armenia.

Archbishop Oshagan congratulated the Ambassador and wished him full success in his new diplomatic mission. During the hour long meeting, the Ambassador and the Archbishop reviewed the general situation in Armenia following the tragic events of October 27, 1999 and the role of the church in the life of the Armenian community of America. Archbishop Oshagan assured the Ambassador of his continued support and cooperation.

Following his meeting with the Ambassador Archbishop Oshagan also had the opportunity to meet with Mr. Vartan Barseghian, representative of the Republic of Artsakh in Washington D. C.

ԴՊՐԱՑ ԶԵՆՈՒՄԱԴՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՈՒՐԱՄԻ ՏՈՒՉՈՒԹԻՒՆ

Առաջնորդ Սրբազան Հայրը Արժ. Տ. Զարեհ Բահանյանին եւ ձեռնադրեալ ուրարակիրներուն եւ դպիրներուն հետ

Կիրակի, նոյեմբեր 14-ին, Շիֆակոյի Ամենայն Սրբոց Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ համայնքը ապրեցաւ հոգեկան ուրախութեան օր մը, ընդ նախագահութեամբ՝ Թեմիս Բարեխմամ Առաջնորդ՝ Բարձրաշնորհ Տ. Օշական Արքեպս. Զօլայեանի, որ մատոյց օրուան սուրբ եւ անմահ պատարագը:

«Հայր Մեր»էն առաջ, գաղութի հոգեւոր հովիտ՝ արժ. Տ. Զարեհ Գեղ. Սահակեան, յանուն Եկեղեցւոյ, Առաջնորդ Սրբազան հօր ներկայացուց Մասիս Օհանեանը, Սագո Փափագեանը եւ Խաժակ Առաքելեանը, որպէսզի զանոնք դպիր ձեռնադրէ: Սրբազան Հայրը նախ կտրեց անոնց մազերը, ի նշան աշխարհիկ ցանկութիւններէ հեռացման, ապա տուաւ դպրութեան չորս աստիճանները՝ զմայանութիւն, ընթերցողութիւն, երգմանցութիւն, ջանքեկարութիւն:

Ապա Սրբազան Հայրը ուրար կրելու իշխանութիւն տուաւ Եկեղեցւոյ դպիրներէն՝ Արթիկ Սահակեանին եւ Լեւոն Սահակեանին:

Արարողութեան աւարտին, Սրբազան Հայրը իր խօսքին մէջ շեշտեց Աստուծոյ հետ ըլլալու եւ Աստուած ալ մեզի հետ ըլլալու գաղափարը: «Ասիկա պատճառ կը դառնայ որ ունենանք կատարեալ ապահովութիւն, քանի մեր կողմէն կ'ունենանք ամենագոր Տէրը. ասիկա պատճառ կը դառնայ որ ունենանք ինքնութիւն, քանի մեր վրայ կը կրենք Բրիտանոսի անունը՝ Բրիտանոսի անունով»:

Թայտնութեան «Ահաւասիկ ամէն ինչ նոր կը դարձնեն» համարը լաւագոյն առիթը պէտք է հանդիսանայ նորագոյնութեան Բրիտանոսի, ըստ ան ու անցուց. «Մեր ոյժը կ'անոնքն անցնալուն, անցնալի փորձառութեանն, սակայն կապուած է մեր յոյսը, ուր որպէս Աստուծոյ ժողովուրդ մեր ներքին կապուած է նոր արարած ըլլալը: Ասոր լաւագոյն ապացոյցն է երեք դպիրներու եւ երկու ուրարակիրներու այսօրուան ձեռնադրութիւնը, որով Եկեղեցին ինքզինքն կը նորոգէ, շատ մը կանչուածներու մէջէն ընտրելու իր սպասարկները»:

Պատարագէն յետոյ կեդրոնի «Շահնագարեան» սրահին մէջ տեղի ունեցաւ մատուի օրհնութիւն: Մատուի նուիրատուներն էին Տէր եւ Տիկ. Յարութ Պատարմանան:

«ՏԱՐԵՆՆԵՐՈՒ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՕՐՈՒՍԱՆ» ՀԱՒԱՔ

Զորեքշաբթի, 1 Դեկտեմբեր, 1999, ընդ նախագահութեամբ Թեմիս Բարեջան Առաջնորդ՝ Բարձրաշնորհ Տ. Օշական Արքեպիսկոպոսի, Տակլըսթընի Ս. Սարգիս Եկեղեցւոյ մէջ տեղի ունեցաւ Գոհարանութեան Օրուան տօնախմբում, մասնակցութեամբ շրջանի 111-րդ ոստիկանական կեդրոնի բարձրաստիճան պաշտօնէութեան, գլխավորաբար Captain Anthony Lubrano-ի: Եկեղեցւոյ մէջ Գոհարանական աղօթքէ ետք, սրահին մէջ տեղի ունեցաւ պաշտօնական ընդունելութիւն, ուր ոստիկանները վայելցին հայկական տոհմիկ հիւրասիրութեան առատ քարիքները: Հոգեւոր Հովիտ՝ Ս. Անուշաւան Մ. Վրդ. Դանիէլեան քարի գալուստ մտաբեց բոլորին, իր ուրախութիւնը յայտնելով որ գեղեցիկ աւանդութիւն դարձած այս ձեռնարկով առիթ կ'ըլլայ որ հայ համայնքը պաշտօնապէս իր երախտագիտութիւնը յայտնէ շրջանի ոստիկանութեան, որոնց անսակարկ հոգածութիւնը կը վայելէ: Ապա երախտեց Սրբազան հայրը, որ իր խոր գոհունակութիւնը յայտնեց Հայ Համայնքի եւ շրջանի ոստիկանութեան մէջ տիրող այս ներդաշնակ եւ օրինակելի յարաբերութեան համար: Ապա խօսքը ուղղելով ներկայ տարեցներուն, որոնք ամէն Զորեքշաբթի կը հաւատարմաբար պաշտօն կողմէ 1999 թուականը Տարեցներու Տարի հռչակուած ըլլալով, ինքն անկախ յատուցելու մեր տարեց հայրերն ու մայրերը, որոնք անպատու զոհողութեան շնորհիւ մեր ազգը ընդ հուր եւ ընդ սուր անցնելով մահուան յաղթեց, ծնունդ տալով խոստմալից ներ սերունդներու: Այնուհետեւ Captain Lubrano քարձորէն գնահատեց հայ համայնքի գործակցութիւնը շրջանի ապահովութեան եւ քարօրութեան ի նպաստ:

Տեղի ունեցաւ հանելի կոկիկ յայտագիր մը, տարեցներու մասնակցութեամբ եւ Սրբազան հօր «Պահպանիչ»ով վերջ գտաւ հաւաքը:

Deacon ordained at Armenian Church

Thomas Mattson, *The Blackstone Valley Tribune*

The ordination of the son of a prominent local family to the deaconate of the Armenian Apostolic Church and of two other local persons as sub-deacons was the occasion Sunday for what seemed to many an unparalleled liturgical magnificence.

But "magnificence" is a word denoting a spectacle.

The inaccuracy of that is that a three-hour Armenian ordination service transcends spectacle into the realm of an all-embracing state of mind, heart and spirit.

The base-register chanting of priests, the candles, the incense, the peculiarity middle-eastern, tambourine-like "shakers" with their small bells, the silver "suns" at the tip of scepter rods that sub-deacons hold close before their gaze, the antiphonal response from the choir, the closing and opening of a wine-red curtain separating the altar from the congregation, the elderly filing in from church school downstairs to be seated and sing for a few moments, the elderly grasping the knobs at the ends of pews to support on their way back to the congregation after confession before the high priest - all is the effusion of grace and genius from many centuries of adherence to the faith of their fathers.

Jeffery Kalusdian, 45, son of Sebouh and Margaret Kalousdian of Whitinsville, was ordained a deacon after having served some 25 years as a sub-deacon. Although he grew up in this community and is a 1972 graduate of Northridge High School, he lives and works in Newport, Rhode Island, as district operations manager of NEXCOM, a service support command for the U.S. Navy.

At one point in the service, Kalousdian knelt for a long time and, while His Eminence, Archbishop Oshagan Choloyan of New York, prelate of the Eastern United States and Canada, chanted the words for ordination, Kalousdian cupped his hands to his ears, symbolically listening to and waiting for the word of the Lord.

Leading the choir was Grace Kazarian, long a prominent singer in area churches and other circles. Kazarian has a rich, contralto voice that is just as beautiful and unwavering today as it was decades ago. The voice of another choir member, a soprano, was unwavering and clear. Each provided a foil for the other, with the rest of the dozen or so in the choir blending in to create a background warmth. The sub-deacons ordained were Raffi Samkiranian, a senior at Northridge High School who has been active in the Armenian Apostolic Church for several years, and Diran DerKosroffian, 34, also of town.

Assisting Archbishop Choloyan was the Rev. Aram Stepanian, pastor of St. Asdvadzadzin Armenian Apostolic Church.

Coincidental, it was the 42nd anniversary of the founding of the local church. To celebrate that fact, the congregation met for dinner after the services at Pleasant Valley Country Club in Sutton.

Nearly 200 worshippers attended the ordination service.

Visit of the Prime Minister of Artsakh

From left to right: V. R. Fr. Anoushavan Tanielian, Ambassador Movses Abelian, Prime Minister Anoushavan Tanielian, Archbishop Oshagan Choloyan and Mr. Vahan Ter Ghevontian

In October 1999, Mr. Anoushavan Tanielian, the Prime Minister of Artsakh, accompanied by Mr. Vahan Ter Ghevontian, Executive Director of Hayastan All-Armenian Fund visited U.S.A. to promote the construction project of a 169 km long highway in Artsakh, also called "The Backbone of Karabagh."

During his two days visit to New York, the Prime Minister paid a courtesy visit to His Eminence Archbishop Oshagan Choloyan, Prelate of Eastern United States and Canada, on Wednesday, October 20. Accompanying the Prime Minister were Mr. Vahan Ter Ghevontian and Mrs. Marian Kibarlian, Executive Director of Armenia Fund U.S.A.

During the meeting the Prime Minister was surprised and excited when introduced to a name sake Very Rev. Father Anoushavan Tanielian, Vicar General of the Eastern Prelacy.

The same evening, the Prelate and Father Anoushavan attended a reception in honor of the Prime Minister, hosted by His Excellency Ambassador Movses Abelian, Permanent Representative of the Republic of Armenia at the United Nations.

On Thursday, October 21, the Prelate hosted a luncheon for the Prime Minister and his entourage.

ՍԻԱՄԱՆՔՈՒ ԼՍԱՐԱՆ

Սիամանքո Լսարանը թեմականաց էր 18-րդ տարին: Նիւ Եոթրֆի այս եզակի կրթական հաստատութիւնը կը վայելէ Ազգային Ուսումնական Խորհուրդի հոգեւորականութիւնը: Ան կը շարունակէ իր առաջնութիւնը՝ մատուցելով հոգեւորական կրթական ծախսեր: Նիւ Եոթրֆի- Նիւ Ճըրզի շրջաններու շարաքօրեայ և ամենօրեայ հայ վարժարաններու շրջանաւարտներուն:

Լսարանի պատուակալ ուսուցչական կազմը կը բաղկանայ Տ. Անուշաւան Ծ: Վարդապետ Դանիէլեանէ, Դուկո. Հրանդ Մարգարեանէ եւ Տիար Թարութիւն Մըսրէլեանէ: Տնօրէնութեան պաշտօնը ստանձնած է Տիկին Նորիկ Զեֆուսի Պապարեան: Անոր կ'օժանդակեն Ազգային Ուսումնական Խորհուրդի Տնօրէնութիւնը, Խնդրա-ուսուցչական մարմինը և Պարոն Զաւէն Վարժապետեանը որ Լսարանին գանձապահն է:

Այս տարուան 15 աշակերտները առիթը ունեցան իրենց դասատուներուն կողմէն, ունկնդրելու և վայելելու հիւր դասախօսներու հրամցուցած գիտելիքներն ու ծանօթութիւնները: Դասախօսներու շարքին կ'արժէ յիշել երաժշտագէտ Պարոն Գրիգոր Փիտէնեանը, Ուսումնական Խորհուրդի Փոխ-Ատենապետ Պարոն Ասպետ Պալանեանը, Ազգային Առաջնորդարանի Կրօնական Դաստիարակութեան Վարիչ Տնօրէն՝ Մանթ Սարկաւազ Գազանեանը և դաշնակահարուհի Տիկին Կարինէ Սողոմոնեանը, որոնք զեկուցեցին կրօնական, ազգային, մշակութային և երաժշտական ճիւղերու մասին:

Սիամանքո Լսարանի աշակերտութիւնը այս տարի ևս պիտի այցելէ Նիւ Եոթրֆի Հայ Տունը ուր նուէրներով և գեղարուեստական յայտագրով մը պիտի փորձեն ժպիտ մը բերել հայ ծերունիներուն դէմքերուն:

Դասաւանդութեան իր գլխաւոր նիւթերով՝ հայ լեզու, գրականութիւն, կրօն, պատմութիւն, երաժշտութիւն, մշակութային գիտելիքներ և այլազան ձեռնարկներով, Լսարանը կը ձգտի ոչ միայն փոխանցման գործը կատարել, այլ նաև ազգային արժէքներու, աւանդութիւններու և ինքնութեան հանդէպ սէր և յարգանքները շնչելու հայ պատանիին:

Սիամանքո Լսարանի յաջորդ Կիսամեակը պիտի սկսի Շաբաթ, Յունուար 15, 2000-ին Վաշինգտոնի Հայ Կեդրոնին մէջ: Եթէ կը հաւատամք մեր մշակույթի յարգանքներուն, կ'արժէ ձեռք մը կատարել որ Լսարանի ընծայած պաշարը տրամադրելի դառնայ աւելի մեծ թիւով պատանիներու և ձեր ֆաշակերանները աշակերտութեան թիւը կրկնապատկուի:

Յանդիպու տեղեկութիւններու համար հանցեք դիմել Ազգային Ուսումնական Խորհուրդի գրասենեակը- 212-689-7231, e-mail: anec1@yahoo.com.

Կիլտա Պ. Քիւփէլեան

ԳՐԻ ԾՈՒՑԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՎԱՃԱՌՔ ԵՒ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ «ԿՈՍՏԱՆ ԶԱՐԵԱՆԻ ԾՈՒՐՁ» ՀԱՏՈՐԻ

Պրն. Վարդան Մաթեոսեան դասախօսութեան պահուն

Ազգային Առաջնորդարանի Գրատան Վարչութեան կազմակերպութեամբ եւ հովանաւորութեամբ Քեմալ Բարեջան Առաջնորդ՝ Տ. Օշական Արք. Զօլոյեանի, Ուրբաթ, Դեկտեմբեր 3-ին, Նիւ Ճըրզիի Սրբ. Վարդանանց եկեղեցւոյ հանդիսասրահին մէջ տեղի ունեցաւ գրի ցուցահանդէս, որուն առընթեր նաեւ դասախօսական երեկոյ «Կոստան Զարեանի Ծուրջ» (ուսումնասիրութիւն) հատորի հեղինակ՝ Վարդան Մաթեոսեանի կողմէ: Դասախօսական երեկոյի բացումը կատարեց Գրատան վարիչ՝ Գրիգոր Լազիբեան, որ հանգամանօրէն ծանօթացուց օրուան դասախօսը: Պրն. Մաթեոսեան շնորհակալութիւն յայտնելէ ետք Ազգային Առաջնորդարանին, մանրամասնօրէն ներկայացուց Կոստան Զարեանի մասին իր հաւաքած տեղեկութիւնները ետեւ-

քերական դրուագներ պատմելով անոր կեանքին եւ գրական աշխարհին: Դասախօսութեան աւարտին Սրբազան Հայրը իր փակման խօսքով ֆաշակեց եւ գնահատեց Ուրուկուէյ ծնած եւ Արժանքին ապրող Պրն. Մաթեոսեանը եւ իր կատարած այս արժէքաւոր գործը: Վերջաւորութեան տեղի ունեցաւ հիւրասիրութիւն եւ գրի մակագրութիւն: Գրի ցուցահանդէսը շարունակուեցաւ մինչեւ Կիրակի, Դեկտեմբեր 5, 1999:

(Continued from page 2)
Christ by the Alexandrian school, and on the other, the expressed concern of the Antiochian school for preserving the properties and distinctiveness of the natures of Christ intact - these tendencies gave rise to christological controversies in the life of the church, such as Nestorianism, Monophysitism, Diophysitism, Apollinarianism, Eutychianism, and others. The Council of Chalcedon (451) became the culmination of these controversies. Because of the christological stance adopted by this council, the Church for the first time in history was subjected to an inner division. Even after the Council of Chalcedon the christological controversies continued. The inner inter-relationship of the divine and human natures of Christ remains to this day one of the main reasons for the division of churches.

In light of this historical background, without getting into details, it is imperative to know the doctrinal position of our Church regarding the above-mentioned issues.

1. The incarnation is the direct intervention of God in history, by assuming total and complete human nature. The Word (the Son of God), who existed from the beginning, became man. This truth of the Gospel constitutes the basis of the Armenian Church christology, which has always followed the Alexandrian thinking.

2. Christ, as one person, has one center of operation. But in one person, the divine and human natures are united without confusion, without mixture and without alteration. By coming together, the divine and human natures did not unite to each other, rather God the Word united the human nature to Himself. Thus, the center of unity is the Word.

3. The divine and human natures are present in the person of Christ in their wholeness, in their totality and with all their properties, except for the sin of Adam. The unity of the two natures is so profound and indissoluble that after unity it is not possible to speak about two natures - but only in theory. This is why the well-known formula of St. Cyril of Alexandria - "One is the nature of the incarnate Word" - remains the cornerstone of our Church's christology. However, when we say "one nature," it should not be understood as a numerical oneness but a united oneness: divine and human united nature in the one person of Christ.

Concerning the person and mission of Christ, there are boundless references and explanations with splendid images in the apostolic letters, in the literature of our Church Fathers, in the liturgy, and in the hymns. It is worth reading and rereading them with care in our continuous spiritual effort to come to know Christ. ❖

ARMENIAN PRELACY BOOKSTORE
Գրատուն Ազգային Առաջնորդարանի

NEW ARRIVALS

Հայաստանեայց եկեղեցւոյ Կիրակի Օրերու Արարողակարգը Պատրաստեց՝ Գրիգոր Վարդ. Զիֆթեան
Լոս Անճելըս, 1999, 630 էջ
լաթ. \$50.00

Կնիք Հաւատոյ
Ընդհանուր Սուրբ եկեղեցւոյ Յուդիկափառ եւ Ս. Հոգեկիր Հարցն Մերոց Դասաւանդութեան
Անթիլիաս, 1998, 436 էջ
լաթ. \$25.00

Խորէն Վարդ. Տողրամանեան Յաջողութեան Գաղտնիքը
Անթիլիաս, 1997, 183 էջ
թղթ. \$7.00

Արամ Ա. Կաթողիկոս Որդի Աստուծոյ Որդի Մարդոյ
Անթիլիաս, 1999, 194 էջ
թղթ. \$10.00

Յակոբ Օշական Մակ-Պտուկը
Անթիլիաս, 1996, 328 էջ
լաթ. \$16.00

Յակոբ Օշական Հարիւր Մէկ Տարուան Հանի Մուրատ Հանի Ապտուլլահ Միւլէման Էֆէնտի
Անթիլիաս, 1996, 469 էջ
լաթ. \$25.00

Հատուկեան Ռոպէր Հայկական Առածներ
Անթիլիաս, 1995, 239 էջ
թղթ. \$10.00

Յակոբ Օշական Երկեր Խոնարհները Խորհուրդներու Մեհեանը Երբ Պատանի եմ
Անթիլիաս, 1998, 616 էջ
լաթ. \$30.00

Կենաց Երգեր
Զայնագրեալ Երգարան Կազմեց՝ Անգիւնէ Մուրատեան
Լոս Անճելըս, 1999, 217 էջ
թղթ. \$20.00

Մաթեոսեան Վարդան Կոստան Զարեանի Ծուրջ (Ուսումնասիրութիւն)
Անթիլիաս, 1998, 468 էջ
լաթ. \$25.00

Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութեան Արխիմեք, Թիւ 1 Թղթակցութիւն
Սահակ Ա. եւ Բարգէն Բ. Կաթողիկոսներու Կազմեց՝ Գ. Շահինեան
Անթիլիաս, 1999, 350 էջ
թղթ. \$15.00

Պայրամեան Ալիշան Ա. Այնթապի Սանճաքի Հարցը եւ Միջազգային Դիւանագիտութիւնը (1918-1939)
Անթիլիաս, 1999, 317 էջ
լաթ. \$20.00

Պատրիկեան-Միրանեան Ալիմ Լարիկը Ռ. Միլիկը
Նկարիչ՝ Գագիկ Գալստեան
Լոս Անճելըս, 1999, 14 էջ
թղթ. \$8.00

Dadrian Vahakn N. The Key Elements In The Turkish Denial Of The Armenian Genocide: A Case Study Of Distortion And Falsification
Canada, 1999, 84pp soft cover \$12.00

Kurkjian Robert Karanian Matthew Out Of Stone Armenia, Artsakh
Washington, DC, 1999, 184pp hard cover \$49.95

Baghdiantz McCabe Ina The Shah's Silk For Europe's Silver The Eurasian Trade Of The Julfa Armenians In Safavid Iran And India (1530-1750)
Atlanta, 1999, 414pp hard cover \$40.00

Shipping and Handling Information

Add \$4.75 for each book
Add \$1.00 for each additional book

Make checks payable to:
Armenian Prelacy Bookstore
138 East 39th Street, New York, NY 10016

For more information:
Tel. (212) 689-7810 Fax (212) 689-7168
E-mail: bookstore@armprelacy.org